

Začínáme dobrodružství s Duchem svatým

Od ledna do března se v naší farnosti uskutečnil dlouho očekávaný seminář Život v Duchu. Jeho uspořádání vzešlo jako plod z kurzu Mission possible, kterého se někteří naši farníci před rokem zúčastnili v nedaleké Kuřimi a který tam organizovala komunita Emmanuel.

Mission possible se prakticky zaměřoval na podstatu misijní a evangelizační činnosti. Byl určený pro ty, kteří se chtějí podělit o svou zkušenost s Bohem s druhými, ale neví přesně, jaké vhodné způsoby využít. Tehdy jsme dostali od Ducha svatého radu, že nic jako farnost nemáme dělat bez něj. Bylo tedy důležité nejprve nechat **Ducha svatého**, aby se znovu a **nově vylil** na naši farnost – nechat zakusit působení živého Boha uvnitř naší farnosti a až po této zkušenosti realizovat další evangelizační projekty směrem ven mimo farnost.

Rok jsme se na tento seminář modlitebně připravovali v rámci společenství Večeřad-

lo, které se také rozběhlo z popudu Ducha svatého na Mission possible. Rozhodli jsme se, že seminář Život v Duchu proběhne podle metodiky, kterou vytvořil **o. Ernst Sievers**. Vedl jej o. Petr Beneš s pomocí některých členů komunity Emmanuel, s nimiž jsme se seznámili na Mission possible v Kuřimi, a také za pomoci kuřimského o. Jaroslava Filky.

Jak to probíhalo?

Účast na semináři předčila naše očekávání. Zúčastnilo se jej přes padesát farníků z Tišnova a bližšího i vzdálenějšího okolí.

pokračování na straně 4...

Milí farníci, tento úvodník vzniká v době, kdy celý svět obletěla dobrá zpráva: Annuntio vobis gaudium magnum: habemus Papam! (Oznamuji vám velkou radost: máme papeže!) Těšíme se na Boží obdarování celého světa skrze nového papeže Lva XIV., za kterého se zároveň chceme modlit. Věřím, že mu zesnulý papež František žehná z nebe. Začíná léto a s ním čas dovolených a prázdnin. Ať tento čas není pro nás jen ke sbírání zážitků, ale také k objevování Boží přítomnosti a Božího působení v našem životě. Když se nám podaří nějaký Boží dotek zahlédnout, radujme se a budme za to vděční a uchovějme ho v paměti. A pokud někomu ve vhodné chvíli o tom povyprávíme, stanou se z nás úplně přirozeně misionáři, kteří nikoho neagitují, ale jen svědčí o své víře. K takovému misijnímu působení není třeba žádné speciální školení, k tomu jsme přece povoláni všichni už ze křtu a břimování. Jaká bude církev a svět i naše farnost, je v rukou Božích a z Boží důvěry (nebo z Božího dopuštění – vyberme si sami) zároveň i v rukou našich. váš farář otec Josef

Obdarování komunitou Emmanuel, chvály během večera vyslání a závěrečné agapé plus promluva P. Jaroslava Filky

Foto: Veronika Mičulková

První svaté přijímání

V neděli 11. května při mši svaté v bazilice v Porta coeli přijalo 23 dětí z našich farností poprvé Pána Ježíše v eucharistii. Dvě z dětí navíc byly během obřadu nejprve pokřtěné.

Samotné nedělní slavnosti předcházela příprava trvající od ledna a ještě před přijetím svátosti eucharistie se děti sešly v pátek 9. května v tišnovském kostele k první svátosti smíření a pomazání křtěných dětí olejem katechumenů.

V rámci přípravy na přijetí svátostí se děti zabývaly stejnými tématy jako loni a rovněž společně absolvovaly březnovou víkendovku v Kuřimi. Na druhou stranu byl letošní ročník v mnoha ohledech speciální. Jednotlivá témata nezpracovávali letos rodiče prvokomunikantů, ale skupince

se věnoval šestičlenný tým složený z otce Josefa a otce Jiřího, jáhna Václava a jejich tří asistentů, Radky Svobodové, Zdeňky Nečesalové a Tomáše Kloudy. Odlišné bylo rovněž samotné složení skupinky dětí, když letos na přípravu dojížděly i děti ze vzdálenějších vesnic v rámci farnosti či děkanství.

Cíl celé přípravy však zůstal neměnný. Tedy společnými silami děti nejprve na osobní setkání s Pánem Ježíšem připravit a následně jim nachystat krásný slavnostní den. Věřím, že tyto cíle se podařilo napl-

nit. Dík patří našim kněžím i členům nejuzšího týmu připravujícím děti, ale rovněž všem ostatním, kteří se na přípravě podíleli. Ať už mládežníkům za nachystání víkendovky, tak i rodičům, kteří své děti k přijetí svátostí přivedli, baziliku v den D slavnostně vyzdobili, zapojili se při hudebním doprovodu či jakkoliv jinak. Největší dík ale patří Pánu Ježíši, za jeho lásku a přítomnost v našich životech. Věřím, že není náhodou, že celá slavnost proběhla právě v neděli Dobrého pastýře. Nezbývá než popřát našim dětem, aby se Pánem Ježíšem, dobrým pastýřem nechali vždy najít, aby mu na jeho volání ve svých životech odpovídaly. Jako farní společenství se za to můžeme i nadále modlit.

*** Josef Lavička

Foto: Michal Heppler

Záchranné volání, které bylo vyslyšeno

Svědectví, které mohu vydat o Pánu Ježíši Kristu, mém Spasiteli.

V hlubokých nocích jsem se ztrácel. Provázely mě zlé sny a vidění. Měl jsem strach a srdce mi divoce tlouklo. Prožíval jsem hrozné pocity – nejen ve snech, ale i v bdělém stavu jsem náhle strnul a lapal po dechu. Slyšel jsem vráskání koček a vídal podivné zjevy. Vždy se to dělo před spaním nebo uprostřed noci, když jsem už spal.

Toto období trvalo déle než půl roku. Neznám příčinu, proč mě takové noční děsy sužovaly. Moje rodina není věřící a ani já jsem nebyl vycho-

ván ve víře. Přesto přišla opět jedna temná noc – a já znovu strnul. Zlo se vracelo a já začal prosit Boha, aby se nade mnou slitoval. A v momentě, kdy jsem začal říkat modlitbu, z temnoty vzrostlo světlo. Jeho paprsky zničily temnotu a já pocítil lásku.

Takovou lásku, jakou jsem nikdy předtím nepoznal – a ani od té doby znovu neucítil. Byla to láska čistá, bez jakékoliv poskvrny či špatnosti, a já se sesunul na zem. Uviděl jsem postavu, která ke mně přistoupila.

Měla bílé roucho a zářila silněji než slunce. Jeho tvář jsem neviděl. Klečel jsem a hleděl k jeho nohám. Položila mi ruku na rameno – a já cítil, že se uvnitř mé duše něco změnilo. Poznal jsem, kdo to je.

Sílu tohoto zážitku nelze slovy popsat ani vyjádřit, jak mocná byla ta přítomnost, která mě v té noci zasáhla.

Od toho dne jsem se začal před spaním modlit k Bohu – a děsy se už nikdy nevrátily. Přibližně po dvou měsících jsem se rozhodl, že se chci nechat pokřtít. Tím začala má nová životní cesta.

*** Vojtěch

Charitní půjčovna pomůcek – usnadněte si péči o své blízké

Na Jungmannově ulici v Tišnově najdete místo, které už léta přináší podporu těm, kteří se rozhodli pečovat doma o své blízké – charitní půjčovnu kompenzačních pomůcek.

Půjčovna nabízí elektrická polohovací lůžka, invalidní vozíky, chodítka, sedátka do vany, speciální antidekubitní matrace a mnohé další pomůcky, které pomáhají zlepšit pohodlí i bezpečí nemocných, a zároveň usnadňují práci těm, kdo o ně pečují.

Jednoduché zapůjčení bez zbytečných překážek

Velkou výhodou této služby je, že není potřeba žádné doporučení lékaře ani pojišťovny a nezáleží ani na místě bydliště nemocného – pomůcky si může zapůjčit kdokoli, kdo je potřebuje. Výpůjčka se uskutečňuje na základě jednoduché výpůjční smlouvy a doba zapůjčení není nijak omezena

– pomůcka může zůstat u klienta tak dlouho, jak bude potřeba.

Nová lůžka v půjčovně – pohodlí a úlevu si zaslouží pečující i nemocný

Díky finanční podpoře z Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové, výtěžku z charitativního bowlingového turnaje a příspěvkům od společnosti Innomatics jsme mohli do půjčovny pořídit nová elektrická polohovací lůžka a další pomůcky. Právě o lůžka je v naší půjčovně dlouhodobě největší zájem. Výrazně usnadňují péči o nemocného a zároveň mu poskytují větší pohodlí. Díky možnosti nastavení výšky se pečující nemusí k nemocnému tolik ohýbat – a šetří si tak záda. Když se chce nemocný napít nebo najíst, číst si nebo se dívat na televizi, není třeba ho složitě podkládat polštáři – postel se dá jednoduše zvednout v zádech pomocí

ovladače. Stejně tak si nemocný sám zvládne nastavit výšku lůžka tak, aby se mu z něj lépe vstávalo nebo naopak uléhalo. A pomůžeme vám i s dopravou. Pracovník půjčovny přiveze lůžko přímo domů, sestaví a pečujícímu vysvětlí, jak jej bezpečně ovládat. Při vrácení pomůcky zajistíme demontáž i dopravu zpět.

Kde nás najdete a jak nás kontaktovat

Charitní půjčovna pomůcek sídlí na Jungmannově ulici č. 83 v Tišnově. Otevřeno máme v pondělí od 7 do 17 hodin a ve středu od 7 do 15 hodin. Na našich webových stránkách (www.tisnov.charita.cz) najdete seznam dostupných pomůcek i ceník. Pokud si nevíte rady, chcete na něco zeptat nebo si ověřit dostupnost pomůcky, zavolejte vedoucí půjčovny Lence Weissové na telefonní číslo 737 220 081 – rádi vám poradíme.

*** Marta Rémanová

Den otevřených dveří u Pečovatelské služby – informace o službě i praktické ukázky péče o blízkého

Péče o blízkého patří k nejnáročnějším a zároveň i nejdůležitějším životním úkolům.

Mnozí z vás denně věnují svou lásku, trpělivost, sílu i čas péči o svého blízkého. Právě vám – pečujícím rodinám i jednotlivcům – patří naše velké uznání. Víme, že to není vždy snadné, a proto Pečovatelská služba připravila na **25. září Den otevřených dveří**, který nabídne nejen možnost nahlédnout do naší služby, ale především získat praktické dovednosti pro péči doma.

Navštivte ve čtvrtek 25. září od 13:00 do 18:00 charitní Pečovatelskou službu na ulici Palackého 1191 v Předklášteří – dozvíte se, co všechno Pečovatelská služba nabízí, setkáte se s našimi pracovníky a budete se moci zeptat na vše, co vás zajímá. Čekají na vás také praktické ukázky péče. Ukážeme vám, jak pečovat o člověka upoutaného na lůžko – včetně hygieny a výměny prádla, jak ho správně polohovat, aby se mu ulevilo a zároveň netrpěla vaše záda, jak bezpečně přesouvat nemocného z postele na invalidní vozík nebo jak zajistit pohodlí nemocného a zároveň chránit své vlastní zdraví.

*** Marta Rémanová

Stavějte mosty jako charitní dobrovolníci

Jak pronesl zesnulý papež František, křesťané mají stavět mosty a ne zdi. Dobrovolnictví je stavěním mostů mezi generacemi, mostů mezi osamělými lidmi, kteří ke svému lepšímu pocitu potřebují setkání s jinými lidmi, a dobrovolníky, kteří mají čas a chuť pomáhat. Pomoc má mnoho tváří, a tak někdy stačí jen přijít a být spolu. Strávit čas společným povídáním, nasloucháním vzpomínkám nebo rozhovorem na společné téma. I to, co se někomu může zdát jen málem, je obrovským darem. Pro pacienty v nemocnici Tišnov, kam vysíláme naše dobrovolníky, jsou 2 hodiny týdně, které jim nezištně věnujete, mnohdy tím, co jim v uzdravování dodává tolik potřebnou sílu. Často si totiž jejich osamělost neuvědomujeme.

Dobrovolníci, kteří za pacienty pravidelně docházejí,

mají ve svých srdcích nekoňskou lásku a obětavost – přidejte se k nim a pomozte společně rozdávat radost, podporu i chvíle porozumění tam, kde jsou třeba.

Pokud se cítíte povolání k pomoci osamělým seniorům, neváhejte mě prosím kontaktovat na tel: 604 197 293 nebo e-mail: dobrovolnictvi@tisnov.charita.cz

*** Eva Fialová, koordinátorka
Dobrovolnického centra

Nemocnice Tišnov Foto: OCH Tišnov

...pokračování ze strany 1

Jednotlivá setkání se konala každý týden v neděli po večerní mši svaté po dobu deseti týdnů. Začínali jsme vždy zpěvem chval od komunity Emmanuel, kdy nás vedli i hudebně doprovázeli její členové, za což jim patří velké díky. Následovalo povídání o. Petra na předem stanovené téma – například Bůh nás miluje zcela osobně, Ježíš je náš spasitel a Pán našeho života, Ježíš nás povolává za své učedníky, Ježíš nás naplňuje svým svatým Duchem a dává nám své dary a milosti, Ježíš nám dává schopnost nést ovoce v životě církve. Poté jsme se již odebrali do předem stanovených skupinek po sedmi až deseti členech, abychom společně dané téma probrali a abychom vzájemně sdíleli své zkušenosti s Bohem.

Největší část práce však tvořil úkol, který každý z nás dostal na celý následující týden. Na každý den jsme měli vybraný biblický text, ať už ze Starého či Nového zákona, nad kterým jsme měli vždy alespoň **patnáct minut rozjímat**. Takto jsme se měli naučit pravidelně s Bohem trávit soustředěný čas a naslouchat mu. O tom, jak k nám Bůh během týdne skrze biblické texty promlouval, jsme se rovněž ve skupinkách dělili s ostatními.

Některá setkání byla v rámci semináře velmi zásadní. Byla jimi přímluvná modlitba od členů komunity Emmanuel za **uzdravení** našich zranění z minulosti. Při této pří-

ležitosti mnozí z nás dostali od Ducha svatého povzbudivá slova a zaslíbení. Dále jsme jako domácí úkol měli napsat **dopis Ježíši**, kde jsme mu odevzdávali celý svůj život. Tento dopis jsme následně každý z nás na jednom setkání Ježíši symbolicky poslali. Důležitou součástí semináře byla také **generální svátost smíření** a samozřejmě **přímluvná modlitba** opět od členů komunity Emmanuel za nové vylití Ducha svatého. Na posledním setkání jsme absolvovali speciální obřad **vyslání do služby**.

Co nám Život v Duchu přinesl?

Některým účastníkům Duch svatý ukázal více, některým méně, kde je jejich konkrétní místo v naší farnosti či církvi, kde mohou sloužit, využívat a rozvíjet svoje dary. Každopádně jsme se shodli, že jsme na začátku dobrodružné cesty s Duchem svatým. Když budeme chtít a věřit, bude v nás působit a ve spolupráci s námi konat mocné věci.

Věříme, že Duch svatý se na naši farnost vylil novým způsobem, nově si naše farníky přitáhl blíže k sobě a že do budoucna uvidíme a zkusíme bohaté plody tohoto semináře nejen v naší farnosti, ale i mimo ni, že Bůh se v našem okolí hmatatelně oslaví.

Některé skupinky se rozhodly, že budou ve svém setkávání pokračovat. Také se po kratší pauze opět začalo setkávat společenství Večeřadlo a pokračuje i biblická studijní skupina.

Všechna tato společenství a skupinky jsou založené na rozjímání nad Písmem, modlitbě a naslouchání Duchu svatému a vzájemném sdílení. **Kdokoli z vás, kdo má tu touhu, může se do některého z nich přidat.** Podrobnosti ohledně konání budou vždy uvedeny v Perspektivě.

Jak to vidí samotní účastníci?

Hlavní svědectví ze semináře přinášíme v sekci Spiritualita. Dílčí svědectví jednotlivých účastníků najdete níže:

Seminář rozhodně předčil má očekávání. Líbilo se mi, že jsme měli připravené tematické úryvky z Písma, bez kterých by to nešlo, a velmi mi to pomohlo utvořit si návyk každodenního rozjímání nad Božím slovem. Díky tomu Duch svatý působí v mém životě každý den a jsem k Hospodinu blíž a blíž.

Pavlaína

Seminář Život v Duchu mi dal hlubší poznání víry. Líbil se mi náš společný zpěv. Působení Ducha Svatého jsem již v určitých situacích poznala a další zřejmě přinese čas. Děkuji za organizaci semináře a za to, že jsem se ho mohla zúčastnit.

Lenka

Přiznám se, že původně jsem se neplánovala semináře zúčastnit. Nakonec jsem se ale díky skvělým lidem, které mi Pán Bůh poslal do cesty, na poslední chvíli přihlásila. A jsem moc ráda. Během těch několika týdnů jsem zažila mnoho krásných, a nejen pro mě důležitých situací. Dostala jsem velmi zajímavé podněty k zamyšlení. Ale asi nejsilnějším zážitkem byl pro mě pocit sounáležitosti, propojení s ostatními lidmi a podpory, které se mi dostalo. Za to moc děkuji.

Lucie

Děkuji všem, kdo se podíleli na zorganizování semináře Život v Duchu i těm, kteří seminář prakticky zrealizovali. Pro mě byla přínosem především pravidelná každodenní četba Písma svatého a zamyšlení se nad obsahem úryvků. Líbily se mně také promluvy otce Petra a jeho osobitý humor. Moc děkuji komunitě Emmanuel za zpěv a hudební doprovod našich setkání. Snažil jsem se zodpovědně zúčastnit všech částí a úkolů semináře – pravidelná docházka, čtení a rozjímání nad Písmem svatým, generální

Žánvěrečné agapé

Foto: Veronika Mičulková

zpověď, modlitba za uzdravení, vyslání do světa – a nechávám na samotném Duchu, co se mnou v životě vykoná. Velice jasně jsem si uvědomoval rozdílnost každého z nás i vůli vytvářet jednotu v této rozdílnosti.

Ilja

Už dlouho vím, že když prosím Ducha svatého, že mi dá svoje dary (odvahu a správná slova, která mluvím o Boží lásce a krásce) právě tehdy, kdy je potřebuji, a ne podle mého vědomí, kdy a jak o ně prosím. Ještě nevím, jaké dary jsem dostala při té modlitbě o vylití Duha svatého, ale už při ní jsem dostala dar mít

ráda svoje jméno. Já jsem je neměla ráda proto, že mi rodiče říkali, že jsem se měla jmenovat jinak a potom se tak jmenovala moje sestra, která v necelých dvou měsících zemřela. Také proto, že žádná svatá Ivana není. Při mém představování mých všech jmen při přimluvené modlitbě o nich přimlouvající mluvili tak, že mi je představili v úplně jiném světle – jak měl rád Ježíš učedníka Jana (z toho pochází mé jméno), jak má rád svou maminku Marii (mé křestní jméno) a s jakou láskou se díval při své křížové cestě na Veroniku (moje birmovací jméno). Samovolně mi tekly slzy z vděčnosti, že mě má tak Bůh rád. A tak se těším, jaké

dary jsem už dostala a hlavně, jaké dary pro službu pro mě Bůh přichystal.

Ivana

Seminář Život v Duchu byl pro mě nejvíce prospěšný z hlediska intenzivního rozjímání nad Písmem svatým. Nevím, jestli to bylo tím, že se za nás modlili, abychom vnímali hloubku Božího Slova nebo tím, že jsem brala vážně domácí úkoly – denně rozjímat alespoň 15 minut. Já jsem se na ten domácí úkol těšila.

Hana

*** Aneta Klicnarová

Že(h)nám

Atmosféra sounáležitosti, přijetí, podpory, zajímavé přednášky, sdílení ve skupinkách, profesionálně moderovaná panelová diskuze a tvořivé workshopy. Taková byla první Ženská katolická konference Že(h)nám, která se uskutečnila 31. května v Brně na BiGy pod záštitou brněnského biskupství.

Na úvodu konference zazněly chvály v podání Vendy Nečaslové a jejího hudebního doprovodu. Na účastnice pak čekal nabitý program moderovaný Karolínou Antlovou z Českého rozhlasu. Na první přednášku si organizátorky pozvaly teoložku Andreu Mikolášikovou, která stojí za

již 10. ženskou katolickou konferencí v Bratislavě. Ve svém příspěvku sdílela soukromá dramata při hledání svého místa v církvi, seznámila publikum se základní typologií ženských archetypů a zjišťováním silných stránek Gallupovým testem. Druhá přednáška řeholní sestry Veroniky Řehákové byla zaměřena na rozdíly ve spiritualitě mužů a žen a duchovní doprovázení.

Účastnice pak byly náhodně rozděleny do 10 diskuzních skupinek, kde se synodním způsobem debatovalo o místě ženy v církvi. Výstupy vzešlé ze skupinek pak byly prezentovány ve společné panelové diskuzi, kde usedla čtveřice žen: Alena Scheinostová, Hana Svanovská, Monika Křížová a s. Klára Maliňáková. Po workshopech se ženy sešly k závěrečnému rozloučení, tombole losované biskupem Pavlem i k jeho požehnání.

Pokud vám konference unikla a máte o téma žena v církvi zájem, nezoufejte. Přednášky i panelová diskuze byly zaznamenávány, budou uveřejněny na webu konference <https://www.zenskakonference.cz/>. Na webu vás bude čekat také dotazník k tématu ženy v církvi, určený všem ženám hlásícím se ke katolické víře v ČR, nikoli pouze účastnicím konference. Pro příští ročník plánují organizátorky navýšení kapacity.

V závěru velký dík všem pomocnicím s organizací z tišnovské farnosti. Díky za vytvoření vřelé atmosféry :)

*** Veronika Mičulková

Dění v církvi

Aktuality z Brněnské diecéze

- Biskup Pavel Konzbul 1. května 2025 požehnal sochu Marie Restituty v parku v brněnských Husovicích.
- Nedaleko Velkého Meziříčí na dálnici D1 vznikne dálniční kaple sv. Kryštofa a sv. Zdislavy.

Aktuality z ČR

- Mottem letošního týdne pro rodinu je „Budme spolu u rodinného stolu.“ Společné stolování podle studie podporuje lepší komunikaci v rodině a může být i prevencí rizikového chování dětí.
- Česká biskupská konference a Ekumenická rada církví povzbuzuje všechny k 80. výročí konce druhé světové války k modlitbě za pokoj a k aktivnímu úsilí o smíření, spravedlnost a porozumění mezi národy i jednotlivci.

Aktuality ze světa

- 21. dubna 2025 zemřel papež František. 8. května 2025 konkláve kardinálů zvolilo nového papeže Roberta Francise Prevosta, který si dal jméno Lev XIV.
- Nový papež nastínil vizi svého pontifikátu, kdy má v plánu udržet kontinuitu se svými předchůdci a zaměřit se na obranu lidské důstojnosti, spravedlnosti a práce v kontextu nové průmyslové revoluce a vývoje v oblasti umělé inteligence. Papež Lev XIII. (1810–1903) se zabýval otázkou sociální spravedlnosti v průběhu první velké průmyslové revoluce.

*** Aneta Klicnarová

Závěrečné požehnání biskupa

Foto: Veronika Mičulková

Činnost pastorační rady farnosti

Od vydání minulého se v uplynulém čtvrtletí sešla pastorační rada farnosti třikrát. Dne 6. 3. 2025 se rada věnovala oslavám jubilejního roku s konkrétními návrhy – modlit se za obyvatele tišnovských ulic a okolních obcí – každý týden budou uvedeny 3 až 4 ulice dle abecedy a takto se bude pokračovat až do konce roku, aby byli zahrnuti všichni obyvatelé farnosti. Dále bylo diskutováno kon-

krétní zajištění modlitebního kmotrovství (více jsme psali o oslavách jubilejního roku v hlavním článku minulého čísla), pouť do Rakouska, termíny pších poutí a zhodnocení uzavření kostela.

Při jednání 3. 4. 2025 byl řešen program farní jubilejní pouti, poděkování komunitě Emmanuel za seminář Život v Duchu, adorační služba během velikonočního tridua, obra-

zovka v předání kostela sv. Václava a setkání absolventů programu Mission possible.

Na jednání rady 13. 5. 2025 byly domluveny detaily k farní jubilejní pouti a byla otevřena otázka ozvučení venkovních akcí a nového farního sálu.

Zápisy z jednotlivých jednání v celém rozsahu jsou k nahlédnutí po vyžádání na faře.

*** Veronika Mičulková

Farní pout' v Jubilejním roce

Milí farníci, ve Svatém roce 2025 jsme zváni, abychom se stali poutníky naděje. Proto přijmete srdečné pozvání na celodenní farní pout', při které můžeme načerpat naději tím, že se společně vydáme na dvě jubilejní svatá místa, abychom prohloubili vztah s Ježíšem i vztahy mezi sebou navzájem. Velkým pokladem naší farnosti je klášter sester cisterciáček Porta coeli. Proto jsme v rámci pastorační rady navrhli, aby cílem farní pouti byla jubilejní svatá místa **cisterciácké opatství Heiligenkreuz** a **cisterciácké opatství Lilienfeld**. Oba kláštery se nachází v Rakousku nedaleko hranic s Českem (spolková země Dolní

Rakousko). Klášter **Heiligenkreuz** je druhým nejstarším cisterciáckým klášterem, který od doby svého založení nepřetržitě funguje až dodnes. Jak napovídá jeho patrocinium, je v něm uchovávána vzácná relikvie svatého Kříže. Bazilika cisterciáckého kláštera v **Lilienfeldu** se zase pyšní tím, že je s délkou 83 metrů největším kostelem v dolním Rakousku. Sestra zakladatelé kláštera vévody Leopolda VI. Markéta Babenberská byla česká královna a první manželka Přemysla Otakara II. Je pohřbena v bazilice vedle svého bratra. Opat českého původu Ambrož Bečička založil v 19. století nynější klášterní park, který v rámci naší pouti můžeme navštívit.

Na pout' vyrazíme autobusem **v sobotu 6. září v 5:45 hodin z Tišnova**. V klášteře Heiligenkreuz nás čeká společná prohlídka, mše svatá v kostele sv. Kříže (místo, kde je uchovávána zmíněná relikvie sv. Kříže) a v poledne chórová zpívaná modlitba s mnichy. Též bude možnost oběda v klášterní restauraci. V klášteře Lilienfeld budeme mít odpoledne společnou adoraci a budeme moci navštívit volně přístupná místa včetně zmíněného parku. K pouti se budete moci přihlásit v zákristii anebo prostřednictvím QR kódu. Podrobnější informace najdete na plakátu na nástěnce a webových stránkách farnosti. Těšíme se na vás.

*** o. Jiří

Ke sv. Stanislavovi nás z Tišnova a Lomničky pěšky doputovalo 9 poutníků. Další přijeli auty. Bylo radostné se společně na místě setkat.

Foto: Josef Humpolík

Přehled plánovaných akcí

- 22. 6. 2025 Pout' na Vranov a do Křtin
- 27. – 29. 6. 2025 Modlitební triduum Modliteb matek a Modliteb otců
- 9. – 13. 7. 2025 Konference CHARIS
- 20. 7. 2025 Pout' v Zahradě
- 27. 7. 2025 Pout' v Hradčanech
- 15. 8. 2025 Pout' v konventním kostele
- 17. 8. 2025 Pout' v Bazilice
- 24. 8. 2025 Výročí posvěcení baziliky (20. 8.)
- 30. 8. 2025 Diecézní pout' rodin (bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně)
- 6. 9. 2025 Farní jubilejní pout' do Rakouska
- 28. 9. 2025 Svatováclavské hody
- 26. – 28. 9. 2025 Modlitební triduum Modliteb matek a Modliteb otců

Máš to na talíři?

Přihlas se na manželské večery!

Na jaře loňského roku jsme absolvovali kurz „Manželské večery“. Jde o osm navazujících večerů, během kterých si manželské páry v atmosféře soukromí nejprve vychutnají romantickou večeří a následně vyslechnou krátké impulsy na konkrétní témata manželského života.

Protože kurz byl pro nás pravidelným příjemně stráveným časem bez dětí a přinesl nám mnoho dobrého, rozhodli jsme se po poradě s tišnovským otcem děkanem, že bychom jej rádi uspořádali i pro páry z Tišnova. Kurz proběhne již tento podzim (začátek v říjnu), a tak bychom vás na něj už teď rádi pozvali. Plánujeme setkávání vždy v neděli večer, přesné termíny budeme komunikovat během prázdnin. Celým kurzem i vašimi jednotlivými rozhovory vás provede příručka, kterou dostanete na prvním setkání. Kromě toho se můžete těšit na spoustu povzbuzujících ukázek a svědectví ze života.

Témata večerů najdete na příloženém plakátku, kde naleznete i QR kód, přes který se už teď můžete hlásit. Počet účastníků bude omezen tak, aby byla zachována atmosféra soukromí. Kurz je určený pro všechny páry, bez ohledu na vyznání, možná víte ve svém okolí o někom, komu by mohl prospět – neváhejte své přátele a známé pozvat! Více informací o celé akci si můžete dohledat i na www.manzelskevecery.cz. Přijďte si vychutnat stylovou večeří a strávit příjemný čas se svým partnerem. Součástí kurzu není vzájemné sdílení přítomných párů ☺

*** Magdalena a Josef Lavičkovi

kurz Manželské večery ...a máš to na talíři!

kdy ————— kdo
8x neděle od října do prosince 2025,
18:00-20:30,
přihlášky do 31.7. nebo
do naplnění kapacity **Tišnov**
(místo bude upřesněno)

kontakt ————— cena
733 741 739 **3.600 na pár, cena pokrývá 8x2 večere,**
magdalenalavickova@seznam.cz **příručky, dezerty, nájem a výzdobu**

rozhovor jen ve dvou Jádrem večera je diskuse k tématu pouze vás dvou. Příjemná hudba zajišť soukromí.
večere při svíčkách U stolků pro dva, s dobrou večeří a později s kávou a dezertem, se budete cítit jako na rande.
praktické prezentace Série osmi témat kurzů vychází z křesťanských principů a je určena pro každý pár v dlouhodobém vztahu.
příjemná atmosféra Kurz vznikl v Anglii a dnes už probíhá ve 120 zemích světa. V ČR se pořádá od roku 2004.

témata
společný čas | řešení konfliktů | síla odpuštění | rodiče partnera
dobry sex | umění komunikace | pět jazyků lásky

www.manzelskevecery.cz | přihlašte se zde:
 Akce probíhá za podpory Jihomoravského kraje.

The CHOSEN
Zdarma online kurz na HledamBoha.cz

HLEDAM BOHA.CZ

Redakce vzpomíná na papeže Františka

Papež mých dětí

Když jsem byl malý, myslel jsem si, že jediným papežem je odjakživa Jan Pavel II. Nikoho jiného jsem na papežském stolci nezažil a v dětských očích byl pro mě nesmrtelný. Nejen že jsem si nedovedl představit, že by zemřel. Tím směrem mě vůbec nenapadlo přemýšlet. Papež Jan Pavel II. byl pro mě někým trvalým. Bral jsem jej rovněž jako někoho velice důležitého, kdo udělal spoustu zásadních kroků, i když jsem jim jako dítě nerozuměl. Když následně zemřel, přijal jsem to rovněž jako fakt. Volba papeže Benedikta XVI. mě zastihla na školním výletě v Berlíně a dodnes si pamatuji, jak mi naše gymnaziální němčinářka předávala výtisk bulvárního deníku Bild s obřím titulkem „Wir sind Papst“ (My jsme papež). Pontifikát papeže Benedikta jsem vnímal, ale papež pro mě byl tou dobou někým vzdáleným, jehož činnost a chování na mě jako věřícího někde uprostřed Evropy vlastně nemá žádný vliv. Současně musím říct, že právě v době dospívání a rané dospělosti jsem teprve začal racionálněji vnímat význam papeže Jana Pavla II.

A pak přišel František. První zpráva o jeho zvolení mě zastihla na konci studentské mše svaté v jezuitském kostele v Olomouci. Na začátku mše svaté jsme už tušili, že papež byl zvolen. A na jejím konci, v ohláškách, bylo jasné, že se jedná o jezuitu. Jestliže jsem papeže Jana Pavla II. vnímal jako někoho na úrovni Pána Ježíše a papeže Benedikta jako někoho vzdáleného, pak o Františkovi mohu říct, že byl „mým papežem“. Papežem, jehož každé slovo a jednání bere člověka za srdce, oslovuje jej. Papežem, u nějž jsem si uměl představit, že když bych ho potkal na ulici, prostě bych ho pozdravil a on by se zájmem naslouchal těm mým všedním problémům. Jsem rád, že současná církev má takových lidí mezi biskupy a kněžími čím dál víc. A raduji se, že právě papež František

byl oním prvním papežem mých dětí. Tak jako jsem já zažil Jana Pavla II. Že právě on byl ten první, v dětských očích nesmrtelný, který „dělá důležité věci, kterým sice jako dítě zatím nerozumím, ale jednou je snad začnu vnímat“.

*** Josef Lavička

Na papeže Františka mám dvě vzpomínky, tedy spíše na jeho slova

Na zelený čtvrtek 2013, když poprvé slavil Velikonoce jako papež řekl mimo jiné kněžím: *O to vás prosím: buďte pastýři, kteří jsou „cítit ovce“* tato věta mně hluboce utkvěla v paměti, protože velmi jednoduše a názorně vystihuje něco důležitého.

Druhou vzpomínkou je generální audience při návštěvě Říma v únoru 2018. Tehdy mluvil papež o mši svaté, konkrétně o promluvě, a s humorem a s humorem jemu vlastním nastínil jak má vypadat a jak se má připravit homilie, která nemá být delší než 10 min.

Jinak mě velmi oslovují jeho díla Evangelii Gaudium a Laudato si, a také Gaudete et exultate.

*** o. Josef

Papež se narodil 17. prosince 1936 a letos 21. dubna se vrátil do Otcova domu.

Celý svůj život zasvětil službě Pánu a celé církvi. Učil nás žít podle hod-

not evangelia, s věností, odvahou a láskou, zejména k těm nejchudším a přehlíženým. Papež František ještě uskutečnil při nedělní slavnosti Zmrtvýchvstání Páně tradiční požehnání Městu a světu. Papež František byl pastýřem s otevřeným srdcem, mužem dialogu, pokoje a milosrdenství. Projevoval velkou starost pro ty, kteří trpí jakoukoli nespravedlností. Olomoucký arcibiskup Josef Nuzík řekl, že tento papež je velkým darem pro církev a svět. Vyzářovala z něj lidskost a pokora.

Biskup Nuzík také zmínil, že myšlenky, kterými papež František oslovoval nejen věřící, ale obracel se s nimi k lidem celého světa, mu byly hodně blízké. V biskupské službě ho papež inspiroval širokým srdcem, v němž našel místo každý člověk. Učil se od něj, že hlásat evangelium je třeba řečí srozumitelnou pro každého člověka, věřícího i nevěřícího, a že tato slova musejí předávat sílu a naději evangelia.

Čerpáno z Katolického týdeníku č. 17 z roku 2025.

*** Marie Sendlerová

Papež František

Ten, který nastartoval synodu a naslouchal. Papež, který se nebál sloužit a být nablízku. Otevřený, milosrdný, se smyslem pro humor a spojující. Papež, který mě oslovil a chytl za srdce. První papež, od kterého jsem přečetla encykliku. Papež, který stavěl mosty a jako správný pastýř spojoval a nerozděloval. A také papež, pro nějž byla otázkou, již má smysl se zabývat, také role žen v církvi („Církev je žena.“).

*** Veronika Mičulková

Zdroj: Arcidiecézní charita Praha

Novinky moderátora pastoračních aktivit

Vážení farníci, rád bych se opět s vámi podělil jako MPA o mnoho podnětů, ale vzhledem k tomu, že je toho opravdu hodně, vybral jsem jen některé. Například jsem se zúčastnil aktivizačního kurzu KICK START, který je primárně určen pro kněze, ale byl mimořádně zpřístupněn i pro moderátory pastoračních aktivit. Kurz pochází z Kanady a nesl se pod heslem „OBNOVA FARNOSTI – od udržovacího režimu k misijnímu zápalu a k evangelizaci.“ Kurz byl velmi přínosný a poskytl řadu příležitostí nahlížet současný stav z jiné perspektivy. Více info zde: <https://promenafarnosti.cz/> Na konci března letošního roku jsem se zúčastnil Národní pouti do Říma spolu s dalšími farníky z děkanství, což byl pro mě obrovský duchovní posun. Účastnil jsem se také jako jáhen lidových misí na Deblínsku, dále

jako koordinátor ministrantské služby v děkanství jsem se zúčastnil a zapojil rovněž do organizace ministrantského dne v Olomouci s počtem 1000 účastníků (převážně ministrantů) z celé brněnské diecéze, spoluorganizoval jsem účast mladých dívek z našeho děkanství na dívčí olympiádě v Telnici, podpořil jsem realizaci děkanátního setkání mládeže v Lomnici, děkanátního setkání akolytů (praktický workshop se zaměřením na bohoslužbu slova), děkanátního setkání katechetů a absolventů kurzu Mission possible. Rád bych vás také informoval, že na stránkách tišnovského děkanství (www.dekanstvi.cz/dekanstvi/15/Tisnov) přibyl odkaz na pastorační radu děkanství, kde lze nalézt jednak její složení, stanovy, stručné zápisy o proběhlých setkáních, jednak také i plán pastoračních aktivit na školní rok. Rovněž v sekci ODKAZY jsou již nyní bohoslužby za Oblastní charitu Tišnov, kam přibude i seznam adoračních dnů našeho děkanství. Díky vám všem za podporu i modlitby! Bůh vám žehnej!

*** jáhen Václav

Pout' ke kříži Božího milosrdenství v Železném

Letošní neděle Božího milosrdenství se nesla v duchu dvou významných výročí: 25 let od jejího ustanovení svatým Janem Pavlem II., a 25 let od svatořečení polské sestry Faustyny Kowalské, která nám ve své knize „Deníček – Boží milosrdenství v mé duši“ zprostředkovala velikost Ježíšova milosrdenství a Jeho poselství.

Sešli jsme v hojném počtu 150 poutníků všech věkových kategorií. Otec Josef Rybecký zahájil pobožnost krátkou modlitbou pod kopcem Hradisko. Poté jsme vyrazili za zpěvu Misericordias Domini k vrcholu, kterému dominuje kříž s nápisem MISERERE NOBIS ET TOTIUS MUNDI (Smiluj se nad námi a nad celým světem). Tam zazněly další zpěvy, modlitba Korunky, litanie, slova Písma svatého a úryvky z Deníčku sv. Faustyny. Modlili jsme se za milosrdenství jedem k druhému, v našich rodinách a za Boží milosrdenství pro celý svět.

Jelikož se jednalo o tak významné výročí, a navíc prožíváme Milostivý Rok 2025, museli jsme vše i řádně oslavit ☺. Přesunuli jsme se na blízké soukromé pozemky, kde

jsme byli dokonale obslouženi Oskarem Klanertem a jeho týmem, který bravurně zvládl obsloužit všech 150 poutníků výborným grilovaným masem a dalšími pochoutkami. Děti řádily na trampolíně, houpačkách a skluzavce, opojené kofolou, zatímco my, dříve narození, jsme si užívali krásného společného posezení, pívka, dobrého jídla a úžasné vzájemné pohody.

Veliké díky otci Josefovi, skvělým zpěvákům, Oskaroovi, panu starostovi obce Železné Radomíru Pavlíčkovi a všem poutníkům.

Svátek neděle Božího milosrdenství si přál ustanovit sám Ježíš, který sv. Faustyně řekl: „Toužím, aby první neděle po Velikonocích byla svátkem milosrdenství“ (Den. 299). „Toužím, aby svátek milosrdenství byl úkrytem a útočištěm pro všechny duše, zvláště pro ubohé hříšníky ...“ (Den. 699)

„Toužím udělit plnomocné odpustky duším, které přistoupí o svátku mého milosrdenství ke zpovědi a svatému přijímání. (Den. 1109)“

Přes sv. Faustynu chtěl Pán Ježíš celému světu předat poselství Božího milosrdenství. Řekl: „Dnes posílám tebe k celému lidstvu se svým milosrdenstvím. Nechci trestat bolavé lidstvo, ale toužím ho uzdravit a přivínout ke svému milosrdnému srdci ...“ (Den. 1588). „Řekni, dcero, že jsem Láska a Milosrdenství samo“ (Den. 1074).

Toto poselství k nám mluví o milosrdné a ne-smírné lásce Boha k člověku a zve i nás snažit se žít v duchu důvěry v Boha a milosrdenství vůči bližním.

*** Vladimír a Mary Tichý

Pobožnost k Božímu Milosrdenství

Foto: Vladimír Tichý

Opravy

Tišnov

Milí farníci, budova farního sálu zdárně roste a těšíme se, až bude hotovo a budeme moci sál i podkrovní místnost využívat. S výstavbou je spojené omezení využívání farního dvora, který se stal součástí staveniště. Velmi si vážím vaší štedrosti a děkuji, že přispíváte do sbírek na farní sál. Bez vašich finančních příspěvků bychom se do díla vůbec nemohli pustit.

Na kapli v Lomničce letos obnovíme velkou část vnější fasády. Ještě však ne celou kapli. Na poslední etapu oprav zůstane průčelí a sokl. Finance na pokračování generální opravy kaple máme přislíbeny z Mi-

nisterstva kultury prostřednictvím ORP Tišnov. Letošní etapa by měla být v hodnotě 380 232 Kč. Přislíbená dotace činí 304 000 Kč. S obcí Lomnička jednáme o příspěvku na zbylých 20 % spoluúčasti, abychom šetřili farní finanční prostředky na stavbu sálu. Zároveň však nechceme opravu kaple protahovat do nekonečna.

Průběžně pokračujeme ve svépomocné opravě místnosti v přízemí věže kostela. Děkuji panu Humpolíkovi za koordinaci a vám všem, kdo přicházíte přiložit ruku k dílu.

Předklášteří

Lešení před portálem jistě po Velikonocích nikdo nepřehlédl. Věřím, že než půjde toto číslo do tisku, bude západní rozeta jako nová. Při demontáži skla se ukázalo, že oprava je skutečně akutní.

Právě probíhá výběrové řízení na výrobu nového zvonu a restaurování starého zvonu, a také na opravu zvonové stolice. Zároveň připravujeme výběrové řízení na nový liturgický prostor.

Kromě EU a MMR se na spolufinancování těchto oprav podílí také Jihomoravský kraj, město Tišnov a obec Předklášteří, za což jim všem děkujeme.

Při nácviu na první letošní svatbu v Předklášteří přestaly hrát varhany. Jsme vděční, že se je podařilo za 14 dní opravit. Kromě nového motoru potřebovaly i nějaké další opravy.

Děkuji vám všem za modlitbu, finanční příspěvky i přiložení ruky k dílu.

*** otec Josef

Dvojí výročí otce Josefa

V letních měsících tohoto roku se náš děkan P. Josef Rybecký dočká dvojího výročí. Jednak tomu bude 10 let od doby, kdy nastoupil do tišnovského děkanství, a pak také uplyne 20 let od jeho kněžského svěcení. Tato výročí budeme více reflektovat v příštím čísle zpravodaje. Do dalších let přejeme otci Josefovi mnoho Božího požehnání pro jeho působení, ať se těší dobrému zdraví (to si ostatně sám dobře utužuje běháním), setrvává v harmonických vztazích a daří se mu realizovat plány ke cti a slávě Boží. Otce Josefe, vážíme si toho, jaký jsi, a děkujeme za Tvůj dlouholetý přínos naší farnosti.

Poznámka: Otce Josefa nejvíce potěší vaše modlitba za něj.

Za redakci

*** Veronika Mičulková

Foto: o. Josef

Skupina farníků z Tišnova a okolí vyrazila na Národní pout' s hlavním programem Svatého roku v Římě ve dnech 28. – 30. března 2025. První den poutě prošla jubilejní branou v Lateránské bazilice sv. Jana, v bazilice sv. Pavla za hradbami se pomodlila Křížovou cestu. V sobotu se poutníci sešli na českou mši svatou ve Vatikánu a pout' zakončili mši v Bazilice P. Marie Sněžné.

Foto: Veronika Mičulková

Modlitba

Žalm před cestou

Žvedám své oči k horám.

Odkud mi přijde pomoc?

Pomoc mi přijde od Hospodina, který učinil nebe i zemi.

Nedopustí, aby se tvá noha zvrtila, nebude držmat tvůj strážce.

Ano, nebude držmat a spát Izraelův strážce.

Hospodin tě střeží,

Hospodin je tvým ochráncem po tvé pravici.

Za dne ti slunce neublíží, ani měsíc v noci.

Hospodin tě bude střežit ode všeho zlého, střežit bude tvou duši.

Hospodin bude střežit tvůj odchod i příchod nyní i na věky.

Žl 121

Po 15 letech u zpovědi a přijímání

Umřela nám maminka, odešla vyrovnaná do věčného a konečného domova. V našem rodinném životě však nastal zásadní obrat. Skončilo mnohaleté dojíždění do míst mého dětství a mládí nejprve za výpomoci mamce a posléze za trvalou péčí, při které jsme se střídali všichni v rodině. Poprvé jsme byli vděční za služby, které nám poskytovaly při domácí péči kdekoliv i charitní sestry.

S podobnou situací se samozřejmě vypořádává spousta rodin. Já cítila na jedné straně velkou úlevu, ale také v nastalé situaci obrovskou prázdnotu a fyzické i psychické vyčerpání. Jak teď uspořádat život a nabrat novou sílu? S vděčností jsem proto uvítala v ohláškách možnost účastnit se desetitýdenní duchovní obnovy na tišnovské faře. Zároveň jsem se přihlásila pozdě, ale přece na březnovou Českou národní pouť do Říma. Stala jsem se tak náhradníkem, protože přijímání přihlášek bylo uzavřeno již předtím, než se mi uvolnily ruce. Nevadí. Co má být, bude.

Během podzimu loňského roku však došlo ještě k jedné komplikaci, po smrti maminky se začal velmi horšit zdravotní stav mého manžela. Se stále větší naléhavostí jsme si oba uvědomovali, jak nám oběma chybí svátosti, ke kterým jsme již patnáct let nemohli přistupovat, protože jsme oba žili v druhém manželství. Tady nám pomohla iniciativa našeho pana děkana, který nám poradil, jaké máme udělat kroky, abychom jako staří manželé mohli ke svátostem opět chodit. Chvilku sice trvalo, než jsme dali do kupy požadované dokumenty, ale právě v rámci desetitýdenní duchovní obnovy se vše podařilo.

26. ledna jsme se všichni zájemci o obnovu potkali poprvé na tišnovské faře. A že nás dychtivých, kteří neměli konkrétní představu o tom, co nás čeká, bylo! Přidávaly se židle až na chodbu fary. Říkala jsem si, že možná u mnohých prvotní nadšení opadne, ale opak byl pravdou. Páter Petr Beneš, který duchovní obnovu vedl, dovedl svými promluvami k jednotlivým tématům, které vycházely z textů Bib-

le, nesmírně upoutat všechny posluchače, navíc jsme se mohli a můžeme pomocí internetu k jeho promluvám vracet, protože pro nás byly natočeny. K radostné náladě přispívaly i společné chvály a písně, které vybírali a doprovázeli svými hudebními nástroji kuřimští členové hnutí Emmanuel spolu s kuřimským panem farářem. Písněmi začínal každý nedělní večer po mši sv. na faře a písněmi pokračoval pak i v kostele, kde jsme se, po promluvě a debatách nad slovy Písma v malých skupinkách, opět všichni zúčastnění sešli při společné závěrečné adoraci. Do našich domovů jsme si s sebou odnášeli nejen tištěné odkazy na jednotlivé kapitoly Písma – na každý den jednu, nad kterou jsme měli přemýšlet a rozjímat, ale také zážitky ze společných debat nad kapitolami z evangelií, žalmů nebo listů a Skutků apoštolů. Debaty v menších skupinách byly často velmi živé a inspirující, každý z účastníků přidal svou zkušenost ze čtení Bible a svůj názor k probíranému tématu. Mne osobně přivedly zadané odkazy k dalšímu a dalšímu čtení Starého i Nového zákona, abych si dala vše zadané do kontextu.

Mezi deseti lekcemi, kdy duchovní obnova probíhala, byly dvě neděle trochu jiné. Před začátkem postu přijelo 12 kněží z různých farností a účastníci i jejich rodinní příslušníci mohli jít ke svátosti smíření. Pro mne velká radost, protože jsme s manželem byli poprvé po 15 letech u generální svaté zpovědi. Její význam a způsob nám všem páter Beneš vysvětlil ústně týden předem a přidal i písemné rady. Po svaté zpovědi jsme se jednotlivci nebo manželské dvojice mohli společně pomodlit a prosit o různá obdarování s členy skupiny Emmanuel, kteří nás věrně doprovázeli každou neděli. Při mši svaté na Popeleční středu jsme pak s manželem po dlouhých letech přistoupili k svatému přijímání. Veliká radost a dojetí! Je nám od té doby znovu vzpruhou a posilou.

Do týdnů duchovní obnovy byla vklíněna i Národní pouť do Říma během Svatého roku 2025. Nakonec jsem se na pětidenní zájezd coby náhradní-

ce dostala i já a brala jsem to jako další velké povzbuzení na mé duchovní cestě. Setkávání s dalšími POUTNÍKY NADĚJE, procházení Svatými branami nejdůležitějších bazilik v Římě, mše svaté s nejvyššími představiteli církve v Česku za hudebního doprovodu českých sborů a muzikantů vedly k pocitu sounáležitosti a hlubokým prožitkům. Zejména sobotní poutní cesta mnoha tisíc Čechů laiků, kněží (včetně našeho přednášejícího duchovního P. Petra Beneše), biskupů i arcibiskupů od Andělského hradu do baziliky svatého Petra k hlavní poutní mši, to vše jsou hluboké vjemy. Ty byly umocněny společnými večerami a debatami s ostatními poutníky, při kterých jsme se více osobně poznávali v místech ubytování. I to jsem brala jako součást mé duchovní posily.

Poslední setkání duchovní obnovy proběhlo v neděli 6. dubna, týden před Květnou nedělí, tudíž před nastávajícími velikonočními svátky. Mělo opět trochu jiný a překvapivý charakter. Všichni jsme se sešli v kostele a každý jednotlivý účastník dostal do rukou zároveň s požehnáním a vysláním hořící svíci, špetku soli a kvasnice – symboly toho, že bychom měli být světlem, solí, kvasem a svědky víry pro všechny ostatní lidi, nejen členy církve. Bylo nás snad ještě více než na začátku duchovní obnovy v lednu. Nesmírně hluboké a emotivní zážitky před závěrečným výstavem nejsvětější svátosti, požehnáním a vysláním ve mně stále doznívají a vzbuzují vděk, podobně jako u ostatních zúčastněných. Máme a můžeme si uvědomit, co je naší cestou a povoláním. Bylo nám líto, že se naše setkávání končí. Nad Písmem se však ve skupinách můžeme potkávat i dál.

Pro mne se v měsíci lednu až dubnu během duchovní obnovy vyřešila spousta zásadních otázek, přišlo mnoho radostí, spojilo se několik neuvěřitelných situací. Mám neustále za co děkovat Pánu Bohu, určitě i díky přímluvům, kteří nás v rodině předešli do věčného života.

*** Marie Chalupová Veličková

Pout' s Pánem za ruku (1. část)

Vždycky mě lákalo cestování, poznávání nových končin a lidí, jazyků i zvyků. Taková pout', myslím s velkým P, po vlastní ose je takovým povýšením cestování na jeho vrchol, protože putujeme s Bohem za ruku. I mně se splnil letos v březnu tento sen. Vydala jsem se do Itálie se svou kolegyní z teologické fakulty, řeholní sestrou Alžbětou.

Koupit letenky do Říma a zarezervovat ubytování nebyl tak velký problém. Ale když jsem si sedla doma k počítači a chtěla nastudovat cestu veřejnou dopravou do San Giovanni Rotondo a na Monte Sant'Angelo, začala jsem si připadat jak malé dítě, kterému vysvětluje, jak funguje sluneční soustava. Internet je dost mocný, ale ne všemocný pomocník. Vlakové a autobusové spoje se nepodařilo s jistotou vyhledat. Doma to zůstalo v mezích pravděpodobnosti „měl by tam jet nějaký vlak nebo autobus“. Prosila jsem Boha, aby nás vzal za ruku stejně jako Otec Pio, který, jak jsem věřila, na nás bude čekat. Nepochybovala jsem o jeho duchovní přítomnosti v San Giovanni Rotondo.

Už při přistání letadla v Římě se na nás obrátila paní, která seděla vedle mě, že lítá často, ale že se dnes poprvé nebála letět. Říkala jsem jí: „My jsme se cestou modlily“. „No, právě proto,“ odvětila.

Autobus do centra na nádraží Termini právě přijížděl na nástupiště, kde jsme ho hledaly. Podařilo se zjistit, že stačí pípnout platební kartou a jedete za 1,5 €. Jak v Brně, pípni a jed'. Koupit si jízdenku na vlak do Foggia u samoobslužné pokladny mohlo být komplikované, ale nebylo. Hurá, máme jízdenky, ještě stihneme cappuccino a pizzu a jedem. Tříhodinová cesta vlakem do kraje Apulie, s rozkvetlými sady jabloní a výhledem na městečka a vesnice ve svazích, uběhla velmi rychle. Někde před nádražím by měl jet za 10 minut regionální autobus do San Giovanni Rotondo. Je nepravděpodobné, že ho stihneme. Žádné orientační panely, jen prostí Italové. Druhý oslovený ukázal tady, tady pojedete. Jízdenky jsme neměly, ale řidič byl ochotný a prodal nám je. Jel rychle až zběsile, sledovaly jsme, jestli se v zatáčce neotevře zavazadlový prostor a nevypadnou naše kufry. Zastávky jsou na znamení, jízdní řád je přibližný, podle provozu. Jeli jsme vinicemi, vesnicemi, statky na kopec, kde už jsme zdáli viděly nemocnici, kterou jako Dům úlevy od bolesti nechal vybudovat Otec Pio. S tak brzkým příjezdem jsme ani nepočítaly a úlevně jsme si na pokoji ve vile Santa Croce řekly: „My jsme tady, Pane, díky“. Poutníků bylo málo, připojily jsme se k místním Italům, kteří se každý den večer modlí růženec v kryptě chrámu Panny Marie u rakve s Otcem Piem. Navštívily jsme muzeum, celou Otce Pia, novou baziliku s Rupnikovými mozaikami. Mše svaté byly v chrámu Panny Marie. Byly jsme vděčné, že si užíváme pokojného rozjímání bez záplavy turistů a poutníků.

Druhý den nás čekalo Monte Sant'Angelo, hora archanděla Michaela. Na cestu jsem zase prosila, aby mocný ochránce před zlem, archanděl Michael zabojoval proti všem možným nástrahám a jak už jsme si začaly zvykat,

přišel i bonus. Ve správnou chvíli jsem potkala kněze, který uměl anglicky a sdělil nám radostnou informaci. Protože byl svátek sv. Josefa, konala se adorace a mše svatá přímo v jeskyni. Ta byla podle tradice vysvěcená samotným archandělem Michaellem. V historii se lidé z okolí utíkali k archandělu Michaelovi a do jeskyně v době válek a dovolávali se jeho mocné ochrany v době epidemie nakažlivých nemocí. Je to místo smíření, exorcismů, odpuštění, obrácení, naplněné silou modliteb, přímlov a jejich vyslyšení.

Po dvou dnech na poloostrově Gargano jsme začaly pomýšlet na zpáteční cestu do Říma. Osvědčilo se nám čekat na další krok, neplánovat moc dopředu, spolehnout se, že nás Pán povede. Tentokrát jsem se ale naopak podívala do aplikace, která se také nějak zázračně nabídla, na vlak z Foggia den předem. Určitě to bylo dobré vnuknutí, protože jediný rozumný vlak, který jel přímo, byl skoro obsazený. Koupila jsem jízdenky a rozloučily jsme se s vírou, že když budeme v modlitbách myslet na otce Pia, on bude s námi. Ve Foggia jsme si dopřály opět oblíbené cappuccino. Paní v bufetu, když slyšela, že putujeme, prosila nás o modlitbu. Italsky neumím, ale toto jsem rozuměla. Porozumění je někdy více o touze sdělit a pochopit než o jazyku.

Když jsme doputovaly zpět do Říma, tušily jsme, že nás čekají další dny za ruku s Pánem. O některé zážitky se podělím v příštím pokračování.

*** Hana Dancingerová

Vstup do jeskyně svatyně na Monte Sant'Angelo

Foto: Hana Dancingerová

Vyšebrodský opat Tecelin Jaksch a Předklášteří

V loňském roce uplynulo 70 let od smrti a letos v březnu 140 let od narození vyšebrodského opata P. Tecelina Jaksche, OCist., který se významně zapsal do historie obce Předklášteří.

Pamětní deska před časem instalovaná na budově Podhoráckého muzea v areálu Porta coeli připomíná událost, která se stala před osmdesáti lety na začátku května 1945, kdy prosba a přimluva předklášterských kněží zabránila velkému krveprolití. Na silnici vedoucí od Kalů byl zcela nesmyslně z lesa některým z „partyzánů“ zastřelen německý voják vezoucí krmivo pro koně. Bylo to v době, kdy německá vojska již prchala na západ a jejich krutou odvetu bylo možno očekávat. Německé velitelství nařídilo popraviti v Předklášteří každého desátého muže či chlapce staršího 15 let. Dvěma kněžím z Porta coeli a místnímu duchovnímu správci se ale podařilo přesvědčit německého velícího důstojníka, aby rozkazu neuposlechl a od exekuce upustil. Zachránili tak mnoho nevinných životů. Byl to právě P. Tecelin Jaksch, OCist., tehdy internovaný jako nepřítel Říše v Porta coeli, spolu s tehdejšími proboštem kláštera P. Lambertem Koberem, OCist. a předklášterským farářem P. Antonínem Šalomounem. Jméno Tecelina Jaksche najdeme i v tišnovské farní kronice, v roce 1941 totiž pohřbíval místního duchovního správce P. Františka Hálu. Kdo vlastně byl ten muž s tak zvláštním jménem?

Tecelin Jaksch nebo také v českém tvaru Tecelín Jaksch byl český cisterciácký řeholník německého původu. Na-

rodil se v roce 1885 jako Josef Jaksch v Haklových Dvorech (Hackelhöf) u Českých Budějovic v německy mluvící rodině rolníka Andrease Jaksche a jeho manželky Marie, roz. Lieblové z Českého Vrbného (Böhmischfellern). Vyrůstal ve dvojjazyčném prostředí, mluvil plynule jak německy, tak i česky. V Budějovicích navštěvoval základní školu a později i gymnázium, kde vyučovali cisterciáckí mniši. Po maturitě v roce 1904 vstoupil do cisterciáckého řádu, přijal řádové jméno Tecelin a svůj noviciát vykonával ve vyšebrodském klášteře. Následovala studia teologie v Innsbrucku, po jejichž skončení byl v roce 1908 vysvěcen na kněze a zároveň složil tzv. věčné sliby. Jako kaplan působil ve farnostech spravovaných řádem, a to nejprve v Přidolí (Priethal) a od roku 1910 v Boršově nad Vltavou (Payerschau). V letech 1917–18 sloužil jako vojenský kaplan v Itálii, po skončení války se vrátil jako farář do boršovské farnosti. V roce 1925 byl ve svých 40 letech zvolen 43. opatem kláštera ve Vyšším Brodě. Československá republika katolické církvi příliš nakloněna nebyla, a tak v důsledku státních zásahů byla jeho volba, a především její potvrzení, poměrně komplikovanou záležitostí. P. Tecelin se ukázal jako vynikající hospodář, který provedl v klášteře celou řadu oprav a modernizací. Ve druhé polovině třicátých let, kdy se již silně projevovalo národnostní pnutí mezi Čechy a Němci, se klášter pod jeho vedením rozhodně postavil proti šířícímu se nacismu. V květnu 1937 vyšebrodský konvent navštívil na Jakschovo pozvání prezident Edvard Beneš, což bylo v kontextu té doby mimořádné vyznamenání a ocenění řádu za jeho postoje a práci pro společnost, především v sociální a vzdělávací oblasti. V následujícím roce nechal opat převést do Prahy všechny hlavní poklady kláštera mezi nimi i tzv. pasionál Mistra vyšebrodského, protože klášter již nepovažoval za bezpečné místo. V říjnu 1938, po Mnichovu a záboru pohraničí, navštívil Šumavu Adolf Hitler, který projevil zájem klášter navštívit. Opat Jaksch ho však do kláštera odmítl vpustit. Vzápětí byl ale zatčen gestapem, obviněn z nepřátelství k na-

cismu a v roce 1939 kvůli nedostatku důkazů odsouzen na šest měsíců do vězení. Po propuštění byl jako československý občan vykázán do Protektorátu, kde strávil zbytek války v internaci v Porta coeli u sester cisterciacek. Každý týden se musel hlásit na brněnském gestapu, ale i tak se snažil ze všech sil ve svém okolí povzbuzovat a pomáhat. Stal se i členem odbojové organizace „Obrana národa“. Farníci z Předklášteří, Tišnova i okolí se s ním mohli setkávat buď v klášterním kostele nebo i při různých příležitostech v Tišnově. Mezitím nacisté vyšebrodský klášter v roce 1941 zabrali a zrušili, konvent rozpustili a veškerý majetek konfiskovali. Důvodem byl především „nepřátelský poměr všech příslušníků kláštera k německému státu“, jak napsal Hitlerův tajemník a říšský vedoucí NSDAP Martin Bormann. Pět členů řádu a tři úředníky nacisté zatkli a jednoho řádového kněze umučili v Dachau. Hned po osvobození se P. Tecelin do kláštera vrátil, aby pracoval na jeho obnově, ale již v polovině roku 1946 vydalo ministerstvo zemědělství řízené komunisty, bezpochyby v souvislosti s vyhnáním německého obyvatelstva, rozhodnutí o nové konfiskaci klášterního majetku, ve které, navzdory známým skutečnostem a protinacistickým postojům řádu, označilo řeholníky německé národnosti za zrádce Československé republiky a ti tak museli odejít do Rakouska. Opat Jaksch se bránil, ale než byla celá záležitost definitivně vyřešena, přišel „vítězný“ únor a situace se stala pro P. Jaksche neúnosnou. Bylo zřejmé, že pokud zůstane v klášteře, skončí opět ve vězení, tentokrát na dlouho. V červenci 1948, ve věku 63 let, proto odešel do exilu, do cisterciáckého kláštera v Reinu blízko Štýrského Hradce. Stále ale věřil, že jeho exil je pouze dočasný a že se do Vyššího Brodu vrátí. Naději na návrat ztratil až v roce 1950, kdy se dozvěděl o konci kláštera a internaci zbylých českých spolubratrů. P. Tecelin Jaksch, opat starobylého vyšebrodského kláštera, pronásledovaný nacisty i komunisty, zemřel v Reinu o čtyři roky později, ve výroční den svého zvolení opatem.

*** Jan Kos

P. Tecelin Jaksch

Zdroj: archiv Vyšebrodského kláštera

Barokní přestavba klášterního chrámu **Porta coeli**

Necelých dvacet let před zrušením kláštera prošel interiér klášterního chrámu rozsáhlou pozdně barokní přestavbou, která mu dala jeho současnou podobu. O tom, jak tento interiér vypadal před přestavbou, není nic bližšího známo, snad s výjimkou oltáře sv. Mučedníků, který stál v kostele již před rokem 1483.

Velkou renovaci chrámu zahájila v roce 1764 abatyše Cecilie Fundulusová, která uzavřela smlouvu se sochařem Josefem Winterhalterem st. (1702–1769). Ten sice pocházel z rakouského Vörthu, ale působil především na Moravě. Jeho sochařský styl lze zařadit do pozdního baroka a rokoka – v jeho dílech najdeme silnou emoionalitu, jemnou modelaci a cit pro dramatický účinek. Umělcovy práce se nachází mimo jiné i v rajhradském klášteře, kostele v Kroměříži a dalších místech na Moravě. Hned po podpisu smlouvy zahájil **Josef Winterhalter** práce na hlavním oltáři, rozdělané dílo ale předal svému žákovi Ondřeji Schweiglvi, který je dokončil. **Ondřej Schweigl** (1735–1812) byl významným moravským sochařem, řezbářem, štukatérem a kreslířem období pozdního baroka, rokoka a raného klasicismu. Pocházel z umělecké rodiny; jeho otec Antonín Schweigl byl rovněž sochařem. Ondřej byl nejmladším ze tří bratrů, všichni se věnovali sochařství a řezbářství. Podílel se také na sochařské výzdobě brněnských chrámů sv. Petra a Pavla, sv. Jakuba, Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně a v Zábrdovicích, kostela sv. Josefa i Nejsvětější Trojice v Králově Poli. Jeho díla můžeme najít i mimo Brno, kromě Porta coeli také na Vranově, v Troubsku, Lysicích, Miloticích, Uherském Hradišti, Vizovicích či v Cvilíně u Krnova. Ondřej Schweigl zbudoval v Porta coeli nejen oltáře, ale také kazatelnu i náhrobek královny Konstancie. Na oltářích pracoval společně s kamenickými mistry z Tišnova Peškem a Ležátkem a také s ozdobníkem a pozlacovačem Allezim z Brna. Jednalo se celkem o šest oltářů.

Sloupy a spodní část hlavního oltáře, který svojí mohutností a nádhernou výzdobou působí na návštěvníky největším dojmem, byly zhotoveny z mramoru těženého na Květnici a Dřínové, svatostánek pak z černého mramoru dovezeného z Tyrol. Vrchní část oltáře, která se vypíná až pod chrámovou klenbu, je z umělého mramoru sádrového. Na podstavcích před sloupy jsou na jedné straně umístěny sochy sv. Benedikta (s berlou) a jeho sestry sv. Scholastiky, na straně druhé pak sochy sv. Bernarda (s křížem) a jiné světice. V relikviářích na hlavním oltáři jsou uloženy lebky z průvodu panen sv. Voršily, jenž byly dle legend povražďeny u Kolína nad Rýnem Huny ve 4. či 5. století. Oltářní obraz Nanebevzetí Panny Marie namaloval jeden z nejlepších vídeňských pozdně barokních malířů **Franz Anton Maulbertsch**, který často pracoval na Moravě i v Čechách. Učil se u svého otce Antona st., později studoval na vídeňské akademii. Maloval hlavně fresky a oltářní obrazy, byl i vynikajícím kreslířem a grafikem. Působil v celé rakouské monarchii, takže jeho díla lze na-

lézt v dnešním Rakousku, Česku, Slovensku i Maďarsku. Na Moravě např. v Mikulově, ve Znojmě, v Čechách pak v Českých Budějovicích či v Želivu. Po stranách presbytáře nad výklenky se nacházejí obrazy sv. Filipa a sv. Jakuba Menšího od **Františka Vavřínce Korompaye**. Tento malíř pocházel pravděpodobně z původně uherského rodu, ale narodil se na Moravě, kde i převážně působil. Jeho díla jsou zastoupena hlavně na území Brna, například na bočních oltářích kostela sv. Jakuba, sv. Janů, sv. Michaela archanděla i katedrály sv. Petra a Pavla.

Oltář sv. Jana Nepomuckého se sochami sv. Václava a sv. Ludmily a obrazem Apoteóza sv. Jana Nepomuckého, jehož autorem je rovněž Anton Maulbertsch, se nalézá v transeptu vpravo od presbytáře. V zasklené rakvi na oltáři jsou ostatky sv. Theodory.

Pohled na hlavní oltář

Foto: Josef Permedla

Oltář sv. Jana Křtitele s Maulbertschovým obrazem Kázání sv. Jana Křtitele a sochami Zachariáše a Alžběty je na levé straně presbytáře. Zasklená rakev obsahuje ostatky svatého Pinozy. Oltář sv. Bernarda se světočným obrazem od malíře Josefa Sterna a blíže neurčenými sochami světců najdeme v kapli pravé boční lodě. Obraz v oltářním nástavci, tzv. retabulu, zobrazuje sv. Brigitu Švédskou nebo sv. Gertrudu Velikou.

Josef Stern namaloval i oltářní obraz kaple Sslání Ducha svatého a obraz Nanebevstoupení Krista v retabulu oltáře v kapli levé boční lodě. Stern pocházel ze Štýrského Hradce, studoval v Římě a později se stal dvorním malířem Leopolda Dietrichštejna, což jej přivedlo na Moravu. Namaloval i obrazy pro br-

něnské kostely sv. Jakuba, sv. Janů, sv. Maří Magdaleny a sv. Leopolda v klášteře Milosrdných bratří. Velmi ceněný je jeho oltářní obraz v kostele v Dubu nad Moravou.

Posledním oltářem byl náhrobek královny Konstancie pocházející původně ze 17. století a umístěný v presbytáři před hlavním oltářem. Ondřej Schweigl tento náhrobek zhotovil nově z květnického mramoru a dokončil v roce 1771. Po zrušení kláštera byl oltář se svatostánkem prodán farnímu kostelu v Lysicích, oltářní mensa se dnes nachází v růžencové kapli farního kostela v Tišnově. V rámci přestavby interiéru byly pořízeny i chórové lavice v presbytáři a na kůru. V bočních lodích byly na podstavcích umístěny skleněné schrány s ostatky sv. Florida a Aure-

lia, které jsou dnes uloženy v depozitáři. Celkový náklad všech prací renovace činil téměř 28 tisíc zlatých.

V roce 1773 zakoupil klášter za 3 tisíce zlatých ze zrušené jezuitské koleje v Kutné Hoře 34 obrazů malíře Ignáce Raaba znázorňujících výjevy ze života Ježíše Krista a Panny Marie. Obrazy byly původně rozvěšeny po stěnách, ale již na počátku 20. století byly kvůli špatnému stavu sneseny a přeneseny do depozitáře. V současné době několik těchto renovovaných obrazů je možno vidět na levé oratoři v transeptu. Instalace Raabových obrazů završila celou přestavbu klášterního chrámu. Z krásného barokního interiéru se bohužel konvent sester cisterciáček mohl těšit pouhých deset roků, než byl klášter zrušen.

*** Jan Kós

Blahoslavený Karel Habsburský

Karel Habsburský se narodil 17. srpna roku 1887 na zámku Persenbeug v Dolním Rakousku. Jeho rodiči byli velkovévoda Otto a princezna Maria Josefa Saská, dcera posledního saského krále. Císař František Josef I. byl Karlovým prastrýcem. Již v raném věku vyrostla v Karlovi velká láska k Nejsvětější svátosti a k Božskému Srdci Ježíšovu. Světlo ke všem důležitým rozhodnutím hledal v modlitbě. V roce 1911 se oženil s princeznou Zitou Parmsko-Bourbonskou. Během deseti let jejich spokojeného a vzorného manželského života jim bylo darováno osm dětí.

Po zavraždění arcivévody Františka Ferdinanda v Sarajevu v srpnu roku 1914 se Karel stal následníkem trůnu rakousko-uherské monarchie. Po smrti císaře Františka Josefa I. uprostřed první světové války, byl Karel dne 21. listopadu roku 1916 korunován na uherského krále. I tento úkol Karel viděl jako cestu následování Krista: v lásce ke svým národům, v péči o ně a v nasazení vlastního života za ně. Největší povinnost krále je starat se o mír. Tuto povinnost postavil Karel do centra

svého úsilí během světové války. Jako jediný z odpovědných představitelů podporoval mírové snahy papeže Benedikta XV.

Uvnitř státu se postaral o rozsáhlé a vzorné sociální zákonodárství ve smyslu křesťanské sociální nauky. Jeho postoj umožnil přechod do poválečných poměrů bez občanské války. Na přání papeže se Karel pokusil ujmout vládní odpovědnosti v Maďarsku. Dva jeho pokusy však ztroskotaly, protože se chtěl za každou cenu vyhnout občanské válce. Nakonec byl ze své vlasti vypovězen a poslán do exilu na Madeiru. Tam žil se svou rodinou v chudobě ve vlhkém domě.

Na Madeiru dostal vážnou nemoc, kterou statečně snášel. Odpustil všem, kdo se proti němu provinili. Zemřel dne 1. dubna roku 1922. Nejdůležitějším úkolem křesťana je hledání, rozpoznávání a následování Boží vůle v každé záležitosti. Křesťanský státník, císař a král Karel I. přijímal tuto výzvu každý den. Karel Habsburský byl blahorečen papežem Janem Pavlem II. dne 3. října roku 2004. Církev uctila Karla za to, že

Karel I. Habsburský

Zdroj: Wikipedia

svou křesťanskou víru stavěl před každé své politické rozhodnutí.

(pokračování příště)

Zdroje:

- Svatí na každý den – IV. svazek: Blahoslavený Karel Habsburský

*** Marie Sendlerová

Ekumenické okénko

V minulém čísle jsem zmiňovala, že tišnovští adventisté i evangelíci hledají nového duchovního pastýře. Také jsem prosila o vaši modlitbu za tuto oblast. Mám dobrou zprávu – vaše modlitby již byly částečně vyslyšeny :-)

Nový kazatel adventistů nastoupí v září

Po prázdninách nastoupí jako nový kazatel tišnovského sboru adventistů Bc. Daniel Gomola, M. T. S. Daniel má 32 let, narodil se ve Znojmě, ale díky kazatelskému povolání svého otce bydlel na mnoha místech Moravy, např. v Přerově, Ostravě, Havířově či Břeclavi. Bakalářské studium absolvoval na Filozofické fakultě Ostravské univerzity, a to v oborech Anglický jazyk a literatura plus Německý jazyk a literatura. Teologii pak studoval na Adventistickém teologickém institutu v Praze a magisterské vzdělání v tomto oboru získal na německé Friedensau Adventist University. Odtud pochází i jeho exotický titul „M. T. S.“, jenž získal před rokem a který bychom mohli přeložit jako „magistr teologických studií“. Danielovým zájmem je systematická teologie se zaměřením na angelolo-

gii, což je nauka o andělech, demonech a satanu. Je také autorem projektu Bible pod lupou, který běží na Instagramu: https://www.instagram.com/bible_pod_lupou/ a mnoha zajímavých článků v online magazínu Proboha: <https://proboha.cz/magazin/author/daniel-gomola/>.

Zatím je Daniel svobodný, ale už jen pár měsíců, v blízké budoucnosti plánuje svatbu. V současné době bydlí Daniel v Boskovicih, kde pečuje o adventistické sbory Blansko, Boskovice a Roubanina. Od září k jeho sborům přibude i Tišnov. Na podzim se můžete v Cestě světla těšit na rozhovor s ním. Za informace o Danielu Gomolovi děkuji Martině Laušmanové, starší tišnovského sboru adventistů.

Evangelíci stále hledají

U evangelíků je situace komplikovanější. Měli předjednaný nástup

Daniel Gomola

Zdroj: www.bibletv.cz

nového faráře Maroše Elperyna na podzim 2025, ale Maroš k nim nakonec bohužel z rodinných důvodů nastoupit nemůže. Takže teď začínají s hledáním znovu. V mezidobě zůstává sbor Brno II, pod který tišnovští evangelíci patří, neobsazen. Proto bohoslužby v Tišnově vedou faráři z okolí nebo laičtí kazatelé. Moc prosíme o vaši modlitbu za brněnské i tišnovské evangelíky a za nového faráře pro ně. Kdybyste náhodou věděli o nějakém vhodném kandidátovi, ozvěte se prosím.

*** Radka Svobodová

Podpora duševního zdraví v Tišnově: odborně, citlivě a blízko

S psychickými obtížemi se může během života setkat každý z nás – ať už osobně, nebo prostřednictvím svých blízkých. Přesto je vyhledání pomoci stále často odkládáno. Včasná podpora ale může zásadně ovlivnit, jak náročné období zvládneme a jaké následky si z něj odneseme.

Důležité je nezůstat v tom sám a včas si říct o pomoc. V Tišnově mohou lidé s psychickými potížemi najít pomoc u Terénního týmu region sever z organizace Praha jižní Morava, z.ú., který nabízí bezplatnou podporu lidem ve věku od 11 do 80 let a jejich blízkým. Pracují v přirozeném prostředí klientů a podle jejich potřeb – ať už jde o individuální konzultace, rodinná setkání nebo skupinovou podporu.

Tým se zaměřuje i na děti a dospívající, kteří procházejí psychickou krizí – například v souvislosti se šikanou ve školce či škole, úzkostmi, se-

bepoškozováním, problémy v oblasti identity nebo dlouhodobě náročnou rodinnou situací. Pomáhá také jejich rodičům lépe se v obtížích zorientovat a hledat účinnou podporu.

U dospělých tým nejčastěji pomáhá s tématy spojenými s duševním zdravím v oblasti mezilidských vztahů, práce, bydlení, zdravotního stavu, ale i financí nebo nácviku běžných činností. Podpora je vždy přizpůsobena konkrétním potřebám.

Každý pátek dopoledne je tým přítomen v Tišnově na faře (Kostelní 16, 666 01 Tišnov), kde probíhají jak individuální setkání, tak podpůr-

né skupiny. Ty představují bezpečný a důvěrný prostor pro sdílení zkušeností, získání podpory od lidí, kteří prožívají podobné situace, a osvojení dovedností pro zvládání stresu, úzkosti či jiných psychických obtíží. Skupiny vždy vede buď zkušená psycholožka nebo sociální pracovnice.

Tým také spolupracuje s dalšími odborníky, pořádá přednášky, besedy a další vzdělávací akce zaměřené na zvyšování povědomí o duševním zdraví. Cílem je nejen přímá pomoc, ale i posilování duševní odolnosti v celé komunitě.

Více informací o službě a potřebné kontakty najdete na webových stránkách: www.prahjm.cz/projekty/terenni-tym-region-sever V případě zájmu se můžete obrátit přímo na tým: regionsever@prahjm.cz, +420 605 992 243.

*** Eliška Hubíková

Děkanátní setkání mládeže v Lomnici

Radost, sdílení, víra – to všechno propojilo mládež z celého děkanátu na letošním setkání mládeže.

Myslím si, že akce, která se uskutečnila 26. 4. 2025 v Lomnici, se velmi povedla. Akce nabídla den plný inspirace, modlitby, radosti i zábavy. Program byl pestrý – od mše svaté přes workshopy a zábavu jako třeba virtuální realitu, kde si mládež mohla zkusit různé hry, až po prohlídku místního zámku, kterou si vzala na starost paní hraběnka. Na zmíněném zámku jsme našli i poklad. Nechyběl ani čas na občerstvení a večerní chvály.

*** Filip Kotlář

Jedno ze stanovišť

Foto: Facebook Tišnovské děkanství – pastorační aktivity

Ministrantský den v Olomouci

V sobotu 3. května jsme ráno vyrazili s ostatními kluky z našeho děkanství na ministrantský den do Olomouce.

První část cesty jsme jeli vlakem a po cestě se k nám připojili ministranti z Čebína a Kuřimi. V Brně-Řecko-

vicích jsme přestoupili do autobusu, kde už byli místní kluci. Všichni jsme dostali super ministrantská trička!

Na ministrantském dni bylo asi **tisíc ministrantů** z různých farností. Všechno skvěle zorganizovali **bohoslovci** spolu se spoustou **ochotných dobrovolníků**. Po příjezdu jsme se zaregistrovali a rozdělili do skupinek.

Potom byla mše svatá s otcem biskupem Pavlem a spoustou dalších kněží. Hrála při ní **super kapela**, takže jsme si to fakt užili!

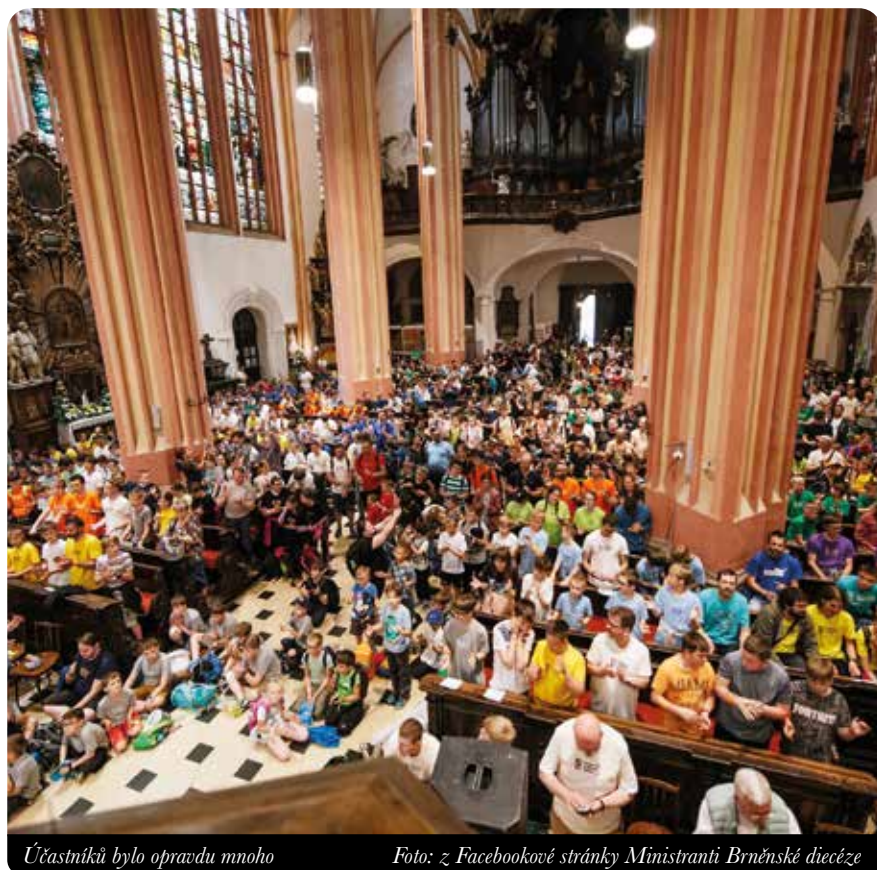
A pak začala ta nejzábavnější část dne! Byla různá stanoviště – třeba přetahovaná lanem, házení mincí do košíku nebo stavění věže z kostek, která nesměla spadnout. Kdo postavil nejvyšší, ten vyhrál!

Pak jsme dostali oběd – burger s masem a majonézou. Byla to fakt dobrota!

Po obědě přišlo vyhlášení výsledků. Nejdřív říkali, jak dopadl druhý stupeň, a pak my – první stupeň. Skončili jsme druhí, což je super!

Domů jsme jeli unavení, ale šťastní. Byl to fakt krásný den a určitě na něj budeme dlouho vzpomínat. **Děkujeme jáhnu Vaškovi**, že jel s námi, a doufám, že příště pojede ještě víc kluků!

*** Tomášek Klouda

Účastníků bylo opravdu mnoho

Foto: z Facebookové stránky Ministranti Brněnské diecéze

Víkendovka v Kuřimi

Chodím na náboženství a teď se připravuju na první svaté přijímání. Mamce přišla zpráva, že bych mohla jet na víkendovku s ostatními dětmi. Nejdřív jsem se bála jet.

Ale mamka mě přemluvila, že to může být super. A tak jsem nakonec řekla, že teda pojedu.

Když mě mamka odvezla na nádraží do Tišnova, byla jsem nervózní. Rozloučila jsem se s ní a nasedla s ostatními do vlaku. Jeli jsme do Kuřimi.

Bydleli jsme v moc pěkné chatě. Vedoucí pro nás nachystali spoustu her a různých aktivit jako třeba, že jsme zachránili Pavla (sv. Pavla – pozn. red.). Zpívali jsme, povídali si

a fakt jsme si to všichni užívali. Nikdo nebyl sám, každý se mohl zapojit.

V neděli jsme se šli podívat do kostela v Kuřimi. Byl moc krásný. A během víkendu za námi přijel i pan farář z Tišnova, to bylo moc milé.

Vedoucí byli úplně boží! Nejvíc jsem si oblíbila Terku, Jirku, Anet a Kubu. Byli moc milí, veselí a pořád se o nás starali.

Na konci se mi vůbec nechtělo domů. Když jsme odjížděli, trochu jsem brečela, že už to končí.

Chtěla bych moc poděkovat všem vedoucím, že pro nás připravili tak krásný víkend. A vám všem, co tohle čtete, chci říct: Jestli budete mít někdy možnost jet na nějakou víkendovku – tak určitě jeďte! Je to fakt super a určitě si to užijete jako já.

*** Sofinka Kubičková, 9 let

Vě skupinkách se plnily různé úkoly

Foto: Filip Straka

Nedělní společná fotka

Foto: Pavel Fic

Na mapě jsme vyznačovali Pavlovu cestu

Foto: Filip Straka

Přehled akcí

- **Konference Charis**
9. – 13. 7. pro dospělé a děti, Brno
- **JUMP XL 4.** – 10. 8.
(19 – 25 let) křesťanský duchovně – formační tábor pro mladé lidi. Probíhá v areálu karmelitánského kláštera v Kostelním Vydří
- **Farní tábor 5.** – 15. 8.
(1. – 9. třída) ve Velkém Újezdě – přihlašování na stránkách naší farnosti

Milým dětem o Božích přikázáních

Naše povídání bude tentokrát možná pro trochu větší děti, a nemyslím tím na výšku. Když si máme něco říci o Božích přikázáních, musíme si uvědomit, kdo je Bůh a co o něm víme. V Bibli na prvních stránkách čteme, že Bůh stvořil Nebe i Zemi. Stvořil celý svět, Slunce, Měsíc, hvězdy a všechny planety. A naši Zemi s nádhernou přírodou, se zvěří, ptáky, rostlinami, a nakonec stvořil lidi. Prvními lidmi byli Adam a Eva. Pro ně připravil ráj, kde jim nic nechybělo. Byli šťastni a těšili se velké Boží přízni. Mohli v tomto ráji žít stále šťastně a radostně obklopeni krásou ráje. Jedno jim však Bůh zakázal. Řekl jim: „Plody v zahradě jíst smíte, ale plody ze stromu uprostřed zahrady jíst nesmíte, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.“ A jak to dopadlo, už asi víte. Had řekl Evě: „Budete jako Bůh, když plody ochutnáte.“ Eva viděla, že strom má plody lákavé pro oči, tak je ochutnala. Dala ochutnat i Adamovi, který též jedl. Nebyl to jen tak nějaký strom. Byl to strom poznání dobra a zla. Pro jejich neposlušnost se Bůh na ně rozhněval. A celé pojednání mezi Bohem a prvními lidmi skončilo vyhnáním z ráje.

Od té doby jejich život nebyl tak šťastný jako dřív. V potu tváře jedli svůj chléb, aby si uhájili život. Měli dva syny Kaina a Ábela. Ten starší, Kain, zabil Ábela, protože si myslel, že Bůh má Ábela raději. Pravda to nebyla, protože Bůh má rád všechny lidi stejně. A hříchů přibývalo. Můžeme vzpomenout na potopu světa, kdy se mezi lidem hříchy tak rozmnožily, že Bůh seslal na celý svět potopu. S Boží pomocí se zachránil jen spravedlivý Noe, jeho celá rodina a zvířata v páru. Život lidí pokračoval a lidé dále činili špatnosti a hřešili. Bůh lidi však nikdy nepustil. A k jejich nápravě jim posílal proroky – například Izajáše, Jeremiáše, Ezechiela.

Mně osobně se líbí příběh proroka Jonáše. Ten nejdříve nechtěl prorokovat budoucí zkázu v hříšném městě Ninive. Ale potkávaly ho zvláštní životní události, takže nakonec pochopil, že má přání Boha splnit. Jonáš prorokoval, že toto veliké město bude zničeno, když se lid neobráti a nebudou činit pokání. Když se toto prorocké slovo dostalo ke králi Ninive, tak odložil plášť, zahalil se do zíněné suknice a sedl si do popela. A dal vyhlásit všeobecný půst. Lidé museli udělat to samé co král a odvrátit se od hříchů a prosit o smilování Boží. Bůh viděl jejich nápravu a smiloval se nad nimi. Město bylo zachráněno. Bůh je k nám lidem milosrdný a touží, abychom se zde na Zemi měli dobře. Jeho Syn Ježíš nám o svém Otci dal zprávu skrze evangelia. Učí učedníky, že Bůh je náš nebeský Otec. A taky o něm říká, že je plný dobroty a lásky k nám lidem. Záleží mu na nás, a proto Mojžíšovi na hoře Sinaj dal Desatero Božích přikázání. První tři se týkají přímo Boha.

1. V jednoho Boha věřití budeš.

Bůh říká: „Nebudeš mít jiného Boha mimo mne. Nezobrazíš si Boha z ničeho na nebi, na zemi nebo ve vodě. Nebudeš se ničemu takovému klanět. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh. Bůh žárlivě milující.“ Pro nás věřící to znamená, že

zachováváme víru v Boha a odmítáme vše, co je proti ní. Máme naději, důvěřujeme Bohu a očekáváme blažené patření na Boha. Věříme též v jeho pomoc a ochranu. Milujeme Boha nade všechno. A odmítáme lhostejnost, nevděčnost, duchovní lenost a další hříchy z naší pýchy. Bůh nám zakazuje mít jiné bohy. Znamená to odmítnout veškerou modloslužbu, která zbožňuje tvora, moc, peníze, majetek. Též máme odmítnout bezbožnost a ateismus.

2. Nevezmeš jména Božího nadarmo.

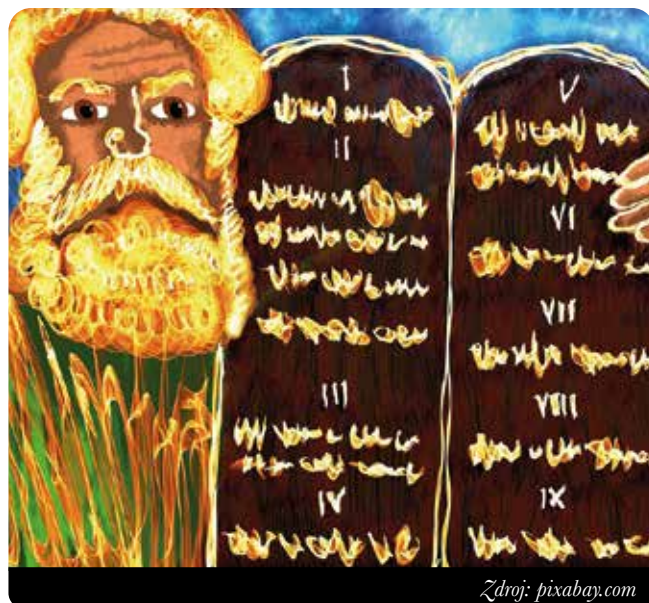
Boží jméno je svaté, proto má být uctíváno, velebeno a chváleno. Nemáme používat Boží jméno na ospravedlnování našich špatností. Hříchem je rouhání, kletby a neplnění závazných slibů daných Bohu. Nemáme křivě přísahat a přitom volat Boha. A jestliže slyšíme někoho vyslovovat jméno Boží nadarmo, můžeme ho napomenout, pokud je to možné. Pokaždé však můžeme Pána Boha odprosit za urážku tichou modlitbou: „Budiž jméno Boží pochváleno.“

3. Pomni, abys den sváteční světil.

V Bibli je psané, že Bůh stvořil svět za šest dní a sedmého dne odpočíval. Židé sváteční den dodržovali v sobotu. My křesťané slavíme den sváteční v neděli, protože si připomínáme, že Ježíš vstal z mrtvých právě v tento den. Neděle a zasvěcené svátky slavíme účastí na mši svaté. Nekonáme činnosti, které obvykle konáme ve všední den. Neděle je den, který máme věnovat Bohu a ke svému duševnímu a tělesnému zotavení. Dovoleny jsou činnosti služby kolem dětí, nemocných a potřebných. V tento den bychom si měli skutečně všichni odpočinout.

Přeji vám všem krásné prázdniny a radostně prožité letní dny. Ať vás Pán Bůh všude provází a ochraňuje svou milostí.

*** Helena Valoušková

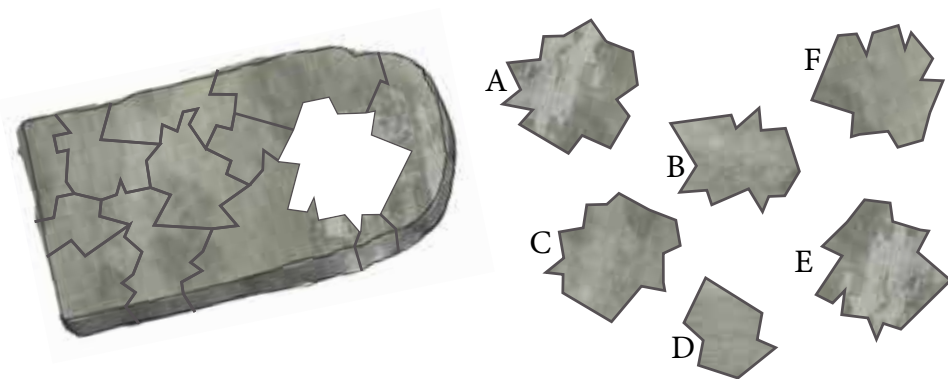
Zdroj: pixabay.com

DESATERO JE ČASTO ZNÁZORNĚNO NA DVOU KAMENNÝCH DESKÁCH S ŘÍMSKÝMI ČÍSLICEMI. ZNÁŠ TATO ČÍSLA? DOPLŇ DO OBRÁZKU, JAK JDOU PO SOBĚ.

ŘÍMSKÉ ČÍSLICE NAJDEŠ I JINDE. DŮKLADNĚ PROZKUMEJ KOSTEL. KDE VŠUDE JSI ŘÍMSKÁ ČÍSLA VIDĚL?

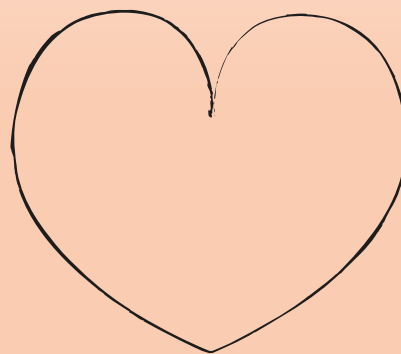
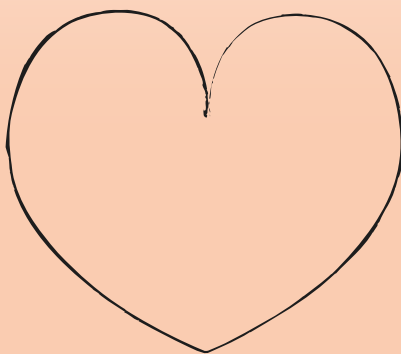
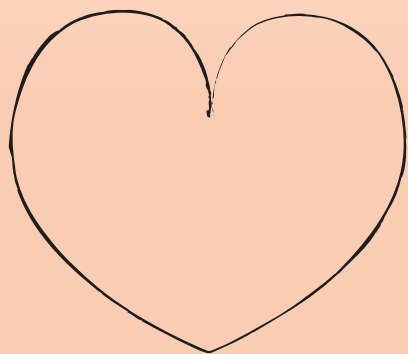
KDYŽ MOJŽÍŠ SEŠEL Z HORY A SPATŘIL LIDI UCTÍVAJÍCÍ ZLATÉHO BÝKA, HODIL KAMENNÝMI DESKAMI O ZEM. NAJDI CHYBĚJÍCÍ KUS DESKY.

JEŽÍŠ DESATERO PŘIKÁZÁNÍ ZŮŽIL DO DVOU PŘIKÁZÁNÍ LÁSKY:

1. MILUJ SVÉHO BOHA NADEVŠE
2. MILUJ BLIŽNÍHO SVÉHO JAKO SÁM SEBE

DO SRDÍČEK NAPIŠ, JAK PROJEVUJEŠ LÁSKU BOHU, BLIŽNÍM A SOBĚ

*** Anna Fof

Cesta světla | Zpravodaj farnosti Tišnov a Předklášteří

- **Redakce:** Veronika Mičulková, P. Josef Rybecký, Marie Sendlerová, Aneta Straková, Radka Svobodová, Aneta Klicnarová, Josef Lavička • **Korektura:** Josef Lavička • **Kontakt:** b.vitam@post.cz
- **Grafická úprava a sazba:** Adam Blažke • **Tisk:** Tiskárna AMG s.r.o.
- Určeno výhradně pro vnitřní potřebu farnosti • Neprodejné.

